Ми не залишимо вас наодинці

З початком війни illerSENIO пропонує українським жінкам-біженкам довгострокові перспективи

Вторгнення Росії в Україну спричинило величезну хвилю біженців у березні 2022 року. Багато людей, в тому числі і в нашому регіоні, відразу ж висловили велике бажання допомогти. illerSENIO відповідає за реалізацію особливого довготривалого проєкту. Уже півтора року він є синонімом безпеки, перспективи та вдячності для багатьох українських родин.

Минуло 18 місяців з того часу, як світ почав усвідомлювати, що в серці Європи йде війна. Відтоді з України виїхало понад вісім мільйонів людей. Ті, хто зробили це першими, знайшли притулок у пунктах тимчасового розміщення біженців, а кому пощастило — у приватних будинках людей, готових допомогти. Завдяки величезній відданості громадянського суспільства біженці швидко отримали необхідну допомогу за кілька тижнів до того, як її почав надавати державний сектор.. І за кілька місяців до того, як інші організації наслідували цей приклад, у березні 2022 року illerSENIO запустив визначний проєкт допомоги, який викликав зацікавленість поза межами нашого регіону: за декілька днів 14 колишніх квартир для сестер були повністю перетворені у готові для заселення апартаменти. Це був справді надзвичайний вчинок, який потребував не тільки вкласти душу, а й великої кількості робочих рук: багато співробітників illerSENIO добровільно допомагали у неробочий час, а деякі залучали до волонтерської діяльності свої родини та друзів, щоб покласти підлогу, поклеїти шпалери, зібрати меблі та кухні. Для забезпечення супроводу біженців українською мовою, допомоги з німецькими формальностями та водночас навчати їх німецькій мові, illerSENIO спеціально найняв трьох „хрещених батьків“. Неповний робочий день, а інколи й цілодобово, вони піклувалися про сім'ї у різних життєвих ситуаціях, супроводжували їх під час візитів до органів влади, а згодом також в рамках практичного навчання у сфері піклування.

Набір працівників - Вітається персонал з піклування

Проєкт допомоги мав стати довгостроковим, як і підтримка від приймаючої громади Відповідальні особи не були зацікавлені у ще одному тимчасовому рішенні. Натомість, люди з України, які зіткнулися з таким невизначеним майбутнім, повинні були знайти для себе реальну і довгострокову перспективу. Основна ідея проєкту допомоги полягає у створенні цілісного середовища: житло, придатне для проживання сім'ї, добре оплачувана робота або робота, яка оплачується відповідно до рівня заробітної плати у Німеччині, догляд за дітьми та всебічна підтримка. Це допоможе людям без проблем влаштувати їх повсякденне життя. Дана пропозиція особливо зацікавила багатьох українських жінок, які мають професійний досвід у сфері піклування. Уже у квітні 2022 року 14 українських жінок-біженців та їхні діти, племінники, бабусі й тітки переїхали до відремонтованих квартир на Песталоццштрассе. Більшість з них дізналися про таку можливість відразу після приїзду до Німеччини, адже, наприклад, у Берліні та Мюнхені illerSENIO розповсюджував інформаційні буклети українською мовою на важливих залізничних станціях та пунктах прибуття. Гасло було таким: „Ми не залишимо тебе наодинці!”.

З Дніпра до Нордгольца

З іншого боку, іншим допомогла проста випадковість. Так трапилося з Ольгою Терсковою та її невісткою Валентиною, а також дітьми Валентини - Катериною (9 років) і Серафиною (6 років) та їхніми двоюрідними братом і сестрою Максимом (17 років) і Юліаною (7 років). Навіть не знаючи про illerSENIO, вони втекли з Дніпра, українського мегаполіса, через Варшаву та Берлін, спочатку до маленького села Нордхольц поблизу Буха, що налічує 100 мешканців. Ольга вже була знайома з цим місцем, оскільки працювала тут раніше доглядальницею за людьми похилого віку. Сім'я, яка прийняла Ольгу, зі свого боку, знала її не лише як працьовиту, але і як дуже приємну людину. Коли через два тижні після початку війни район біля Дніпра атакували російські війська, сім'я Терскових прийняла пропозицію шукати порятунку через Нордхольц. Той факт, що організоване згодом місце перебування в Іллертіссені було в межах території діяльності Центру Карітас, дозволив подіям розвиватися далі: Валентина, як і Ольга, , кваліфікована медсестра, відразу переконалася, що концепція illerSENIO забезпечить їм безпеку, перспективу і повагу, яких вони тоді так гостро потребували.

Групове фото з керівництвом відділень і центрів допомоги illerSENIO та Карітасу, виконавчим директором Домініком Роммелем: сім'я Рясна, сім'я Журавель, сім'я Калуцька, сім'я Голотюк, сім'я Герасименко, сім'я Бублик, сім'я Громко, сім'я Саруханян та сім'я Терсков.

Життя між війною та буденністю

З моменту переїзду Терскових на Песталоццштрассе минуло вже 16 місяців. Цей час відзначився, з одного боку, чудовим досвідом успіху, а з іншого – щоденними переживаннями про те, як в цей час на батьківщині справляються чоловіки їх родини, батьки їхніх дітей та онуків. Навіть після їхньої втечі не обійшлося без трагічних ударів долі. Те, що Ольга не могла бути поруч зі своїм чоловіком, коли він помер у минулому вересні після тяжкої хвороби, досі не відпускає 59-річну жінку. Але вона відзначає, що щоденна робота та регулярний розпорядок дня для неї, її невістки та онуків допомагають відволіктись на інші думки. З червня минулого року Ольга Терскова приєдналася до команди соціального центру Іллертіссена. Вона популярна серед колег та колежанок не лише завдяки своїй випічці, а й перша за все, –її доброзичливості та невимушеності. Якщо спочатку через мовний бар'єр було важко, то зараз вона вправно та впевнено вдома фактично самотужки надає амбулаторну допомогу клієнтам від Дітенхайма до Тіфенбаха. Коли вона згадує свої перші дні тут, раптово починає голосно сміятися та розповідає про той один невдалий день, коли під час своєї поїздки вона випадково застрягла на вулиці Ульма через неправильний поворот. Тоді колежанки соціального центру швидко повернули її назад на знайому місцевість.

„Ми не залишимо вас наодинці!“ Під цим гаслом illerSENIO також прорекламував свою кампанію допомоги українською мовою в Берліні та Мюнхені навесні 2022 року. З того часу в Іллертіссені вони діють відповідно до цих слів.

Підготовка до роботи в галузі піклування через стажування: Лариса Громко була першою українкою, яка приєдналася до команди з ведення домашнього господарства в Іллертіссені у квітні 2022 року.

Успішна адаптація через професійне наставництво

Хоча всім новоприбулим спочатку потрібно було звикнутися та облаштуватися, багато хто з них незабаром захотів знайти роботу. В Іллертіссені не бракувало можливостей для реалізації цього бажання. Тож illerSENIO дав шанс знайти ідеальну роботу кожній людині. Окрім українських медсестер, які, як і очікувалося, працювали у сфері піклування були й такі, що змінили сферу діяльності та захотіли спробувати себе в домашньому господарстві чи кулінарії. Тим часом кілька осіб, які раніше мали зовсім іншу професію, успішно спробували свої сили в медсестринстві та піклуванні. Більшість з них там і продовжують працювати. Усіх, хто хотів працювати в illerSENIO, долучали до завдань відповідно до принципу “навчання в процесі роботи”. До трьох місяців українські стажисти супроводжували своїх наставників на роботі та з якими могли спілкуватися рідною мовою. Ключем до успіху на цьому етапі стали курси німецької мови, які пропонуються Цетром Карітас. Багато учасників протягом року активно відвідали понад 100 годин занять з німецької мови, які запропонував illerSENIO Завдяки цьому Валентина Терскова швидко випередила свою свекруху у знаннях з німецької мови. Це допомагає їй у повсякденній роботі - з грудня 2022 року вона працює медичною сестрою в стаціонарному відділенні Центру Карітас. Для осіб, відповідальних за проєкт, дуже важливо зробити так, щоб для кожного маленького кроку було вдосталь часу. Так про це говорить головний виконавчий директор illerSENIO Домінік Роммель: „Зрештою, ми можемо лише спробувати поставити себе на місце наших українських родин. Для нас дуже важливо грати відкрито і давати людям час, необхідний для того, щоб вони дійсно приїхали сюди. Кожна сім'я повинна мати можливість сама визначити, чи може наша пропозиція їй допомогти, і якщо так, то яким чином. Коли я думаю про те, скільки українських жінок вже стали важливою частиною сім'ї illerSENIO, як жінки стали частиною команди, ми, звісно, бачимо, що наш проєкт допомоги виправдовує себе“.

Безплатне проживання протягом трьох місяців

Відповідаючи на важливе питання, чи має illerSENIO для себе певну вигоду, використовуючи проєкт допомоги, зважаючи на загальну нестачу персоналу серед медсестер, Роммель спокійно зауважує: „Безумовно! Наші українські новобранці є для нас справжнім підкріпленням, і не лише у сфері піклування. Вони також допомагають, наприклад, у галузі медсестринства та веденні домашнього господарства. Але з нашої точки зору дуже важливо, що ми не користуємося їхнім становищем. Навпаки, ми платимо нашим українським працівникам повну заробітну плату або найкращу заробітну плату в секторі піклування. Ми також говоримо виключно про постійні трудові контракти. Попри це, наші кадрові та матеріальні зобов'язання для того, щоб це все вдалося, є величезними“. Витрати на ремонт квартир, мовні курси та навчання в секторі піклування були повністю покриті illerSENIO. Фінансової підтримки або допомоги з боку Карітасу або органів влади не надходило. Протягом періоду пристосування illerSENIO також надавав апартаменти безплатно та іноді використовував власні кошти на утримання до 35 осіб, забезпечуючи їх продуктами харчування,стравами зі своєї кухні та частково сертифікатами на покупки. Єдина умова – регулярне відвідування курсів німецької мови, які проводяться в будинку. Ольга і Валентина, які тепер працюють на повну ставку або з робочим навантаженням 75% в illerSENIO, вважають справедливим те, що вони мають платити невелику орендну плату за своє житло. Вони досі вражені доброзичливістю, яку багато людей виявляли до них з моменту їхнього приїзду до Німеччини. І хоча з початком війни вони живуть переважно одним днем, вони знають одне: ніщо більше не поверне їх назад в Україну. Майбутнє їхньої родини знаходиться в Німеччині. Вони мають надію, , що до них приєднається чоловік Валентини та другий син Ольги з дружиною та маленькою Юліаною. З важким серцем бабуся Ольга привезла 6-річну дівчинку в Україну минулого року; її туга за мамою і татом була навіть сильнішою, ніж страх перед бомбами та ракетами.

Прагнення до початку нового життя

Війна руйнує зв'язки: деякі українські родини в Іллертіссені прагнуть повернення на стару батьківщину і закінчення війни. Інші бачать своє щастя в житті вже не в країні, що лежить у руїнах, і розглядають свою втечу як шанс на початок нового життя. Брат Юліани Максим використав свої шкільні роки в Німеччині з великим завзяттям, щоб закласти фундамент для свого професійного майбутнього, здобувши гарну освіту. Зараз він навіть має всі шанси розпочати стажування на посаді електрика в компанії Siemens уже цієї осені. Незважаючи на початкові труднощі, Катерина та Серафіна Терскови не тільки успішно навчаються у школі, але знайшли нових друзів в Іллертіссені. Тим часом мама Валентина вже встигла полюбити німецький менталітет і місцеві делікатеси. Окрім німецького пива, зізнається вона, підморгуючи, їй особливо подобається швабський картопляний салат. Її погляд швидко стає серйозним, коли вона думає про наступний вересень. Тоді Ольга на кілька днів поїде сама в Україну, попри всі небезпеки. У першу річницю його смерті вона твердо вирішила повернутися на могилу чоловіка. Валентина і діти, залишаться тут, в Іллертіссені, і чекатимуть на її повернення. Сім'я Теркових та інші українські родини в illerSENIO не втрачають надії на те, що війна скоро закінчиться. Хочеться сподіватися, що приклад Теркових стане прикладом для проєкту допомоги. Проєкт надаватиме можливості іншим родинам, незалежно від подій в Україні.

За QR-кодом можна перейти до перекладу цієї статті українською мовою.